

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judcători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatei Dimitrova Iraida, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013, în cauza penală în privința lui

Dimitrova Iraida Ilie,

născută la 30 iunie 1977, originară din Ucraina, or. Odesa, Kilia, domiciliată în mun. Chișinău, str. Sucevița, nr. 43, ap. 9, viză de reședință în s. Tvardița, r-nul Taraclia.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 04 decembrie 2012 - pînă la 22 martie 2013 (prima instanță);*
- 2. de la 22 mai 2013 - pînă la 10 iunie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 16 octombrie 2013 - pînă la 18 decembrie 2013 (instanța de recurs).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 martie 2013, Dimitrova Iraida a fost condamnată în baza art.201¹ alin.(1) Cod penal, la 1 (un) an închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Dimitrova Iraida la 05 septembrie 2012, aproximativ la 15⁰⁰, aflîndu-se la domiciliul său din mun. Chișinău, str. Sucevița, nr. 43, ap. 9, urmărind scopul violenței fizice în familie, a inițiat un conflict cu soțul său Dimitrov Gheorghe, după care a luat

un cuțit din bucătărie cu care i-a aplicat acestuia o lovitură în piciorul stînd, cauzându-i leziuni corporale ușoare și suferințe fizice.

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond au declarat apel:

-avocatul Dumitru Pîrvan în numele inculpatei Dimitrova I., care a solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că dînsa nu este vinovată de comiterea infracțiunii incriminate. În motivarea soluției solicitate a invocat că, obiectul cu care a fost rănit pătimitul nu a fost depistat la fața locului, la fel nu a fost stabilit cu ce anume i-a fost provocată victimei rana, cu un cuțit sau cu alt obiect ascuțit. Totodată, a menționat că instanța de fond nu a luat în considerație și nu a dat apreciere conflictelor care le-a avut partea vătămată cu stăpînul garajului pe care îl închiriaza și cu niște tineri, precum și faptului că anterior acesta deseori era inițiatorul scandalurilor și conflictelor din familie;

- inculpata Dimitrova Iraida, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, invocînd că nu a comis infracțiunea incriminată, totodată a menționat că instanța de fond la examinarea cauzei nu a luat în considerație mai multe circumstanțe și anume: faptul că partea vătămată fiind rănit a chemat doar poliția fără a apela și salvarea, la fel a invocat că leziunile corporale depistate puteau fi provocate de el însuși, pentru ca ulterior să o învinuiască pe ea de comiterea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013, au fost respinse apelurile declarate de avocatul Pîrvan Dumitru în numele inculpatei Dimitrova Iraida ca fiind depus peste termen, iar cel al inculpatei Dimitrova Iraida ca fiind nefondat și menținută sentința atacată.

5. Colegiul penal și-a argumentat soluția prin aceea că avocatul Pîrvan Dumitru a primit copia sentinței contestate la data de 22 martie 2013, fapt confirmat prin dovada de primire (f.d.125), iar apelul a fost depus la 22 aprilie 2013, adică după expirarea termenului de declarare a apelului.

Referitor la apelul declarat de inculpata Dimitrova Iraida, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia cu privire la vinovăția inculpatei Dimitrova Iraida de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal a conchis că, prima instanță corect a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpatei și anume: - declarațiile părții vătămate Dimitrov Gheorghe; - declarațiile martorilor Bababeva T., Lisnic V., Pîrcălab Gh., Bulat M., precum și actele cauzei: - raportul OUP Bulat M. din 05.09.2012, cererea părții vătămate Dimitrov Gh.; înștiințarea „902” din 05.09.2012; înștiințarea „903” din 05.09.2012; raportul de expertiză medico-legală nr. 2502/D din 25.09.2012.

Instanța de apel a respins versiunea inculpatei cu privire la faptul că dînsa nu a comis infracțiunea incriminată, ca neîntemeiată, din motiv că nu are suport probatoriu și contravine probelor administrate, aceasta avînd drept scop eschivarea de la răspundere penală.

Referitor la pedeapsa aplicată, instanța de apel a menționat că la numirea acesteia instanța de fond s-a condus de prevederile legii, individualizînd strict pedeapsa, ținînd cont de circumstanțele cauzei, persoana vinovată, gravitatea infracțiunii săvîrșite, motivul acesteia, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei vinovate.

6. Recurs ordinar împotriva hotărîrii nominalizate, a declarat avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatei Dimitrova Iraida, care invocînd temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță, argumentînd că, inculpata în cererea de apel a contestat declarațiile părții vătămate, deoarece instanța de fond nu a precizat în detaliu circumstanțele în care a avut loc presupusa infracțiune, fapt ce a creat dubii în privința veridicității informației relatate de victimă, necătînd la aceasta instanța de apel a limitat partea apărării în dreptul de a adresa lui Dimitrov G. întrebări, prin ce a încălcat prevederile art. 414 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, ca temei de casare a deciziei instanței de apel recurentul invocă pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă în motivarea recursului s-a referit la temeiurile prevăzute la pct. 6) care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile comise de instanțele de fond și de apel cînd instanța de apel nu

s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul constată că aceste temeuri pe care s-a bazat autorul recursului, nu persistă în cauză, deoarece precum din sentință, așa și din decizia instanței de apel rezultă că ultima a analizat obiectiv probele administrate și a dat răspuns la toate motivele inculpatei invocate în apel.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că, instanța de fond și de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui Dimitrova Iraida în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) Cod penal.

Totodată, temeiurile invocate de recurent referitor la nevinovăția lui Dimitrova I. în săvîrșirea infracțiunii imputate, sînt neîntemeiate și se resping, deoarece atît instanța de fond, cît și instanța de apel au motivat condamnarea inculpatei prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția acesteia de comiterea infracțiunii imputate și anume: - *raportul ofițerului SUP a CPS. Buiucani mun. Chișinău, Bulat M. și înștiințarea 902 (f.d.4-9)*, care confirmă faptul că acesta aflîndu-se în grupa operativă la data de 05 septembrie 2012, aproximativ la ora 15³⁵, la indicația ofițerului superior de serviciu a unității de gardă s-a deplasat pe str. Sucevița, nr. 43, ap. 9, unde a avut loc un conflict între Dimitrov Gheorghe și Dimitrova Iraida, în urma cărui fapt Dimitrov Gh. cu leziuni corporale în formă de plagă tăiată la piciorul stîng a fost transportat la spital; - *înștiințarea 903 (f.d.10)*, care confirmă faptul precum că la data de 05 septembrie 2012, la orele 15⁰⁰, Dimitrov Gheorghe la domiciliu a fost lovit cu cuțitul în picior; - *procesul-verbal de audiere a părții vătămate Dimitrov Gh. în cadrul urmăririi penale*

și de interogare a acestuia în cadrul ședinței de judecată (f.d.17, 98-100), care a declarat că la 05 septembrie 2012, aproximativ la orele 10⁰⁰, a fost telefonat de profesoara fiicei sale, care i-a comunicat că ultima se simte rău. El a mers la școală a luat copilul și a telefonat-o pe inculpată comunicându-i despre faptul că fiica se simte rău. Ulterior, a plecat acasă i-a dat pastile copilului după care ultima s-a culcat în dormitor iar el în salon. Aproximativ la orele 14⁰⁰ a venit soția, care a început a face scandal învinuindu-l că nu are grijă de copil, atunci el a rugat-o să iasă din odaie ca să poată dormi, inculpata a ieșit însă el așa și nu a putut adormi. La un moment dat în odaie a intrat Iraida, care striga și ținea un cuțit în mână cu care l-a înfipt în piciorul stîng. După ce l-a înfipt soția a ieșit din odaie, iar el de la telefonul fix a apelat poliția și salvarea, Iraida, auzind că a telefonat la poliție, a ieșit din apartament și a revenit peste aproximativ 10 minute. Ulterior a venit poliția și salvarea fiind transportat la Spitalul de Urgență, pentru a i se acorda ajutor medical; - procesul-verbal de audiere a martorului Pîrcălab Ghenadie în cadrul ședinței de judecată (f.d.35, 137), care a comunicat că fiind angajat în calitate de ofițer operativ, la 05 septembrie 2012 la telefon a primit o solicitare de a se deplasa pe str. Sucevița, nr. 43. Ajungînd la fața locului în apartament era partea vătămată, cu o plagă tăiată a piciorului. La întrebarea ce s-a întîmplat acesta i-a comunicat că în urma unui conflict soția sa Iraida i-a aplicat o lovitură cu un cuțit. Ulterior a fost chemată grupa operativă, iar la întrebarea unde este cuțitul Dimitrov Gh. i-a comunicat că soția sa l-a ascuns. Inculpata a comunicat că nu cunoaște nimic despre cuțit. A fost cercetat apartamentul, însă cuțitul nu a fost depistat. Partea vătămată a comunicat că din setul de cuțite lipsește cuțitul cu care i-a fost aplicată lovitură.

Astfel, instanțele judecătorești just au stabilit starea de fapt și de drept întemeiat ajungînd la concluzia despre vinovăția inculpatei Dimitrova I. în comiterea infracțiunii imputate, iar faptul nerecunoașterii vinovăției de către aceasta nu echivalează cu achitarea ei, de vreme ce există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acesteia în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Afirmația recurentului precum că instanța de apel a limitat partea apărării în dreptul de adresa lui Dimitrov G. întrebări, nu poate fi reținută ca temei de admitere a recursului, și urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, deoarece instanța de apel nu a limitat partea apărării la cercetarea probelor, iar întrebările care se dublau, au fost scoase de pe rol.

Prin urmare, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelului declarat de inculpată, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul conchide că faptei săvârșite de către Dimitrova Iraida i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar pedeapsa i-a fost stabilită cu respectarea prevederilor art.75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, persoana vinovată, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarată vinovată, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatei Dimitrova Iraida, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013, în cauza penală în privința lui *Dimitrova Iraida Ilie*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 ianuarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Constantin Alerguș

Andrei Harghel